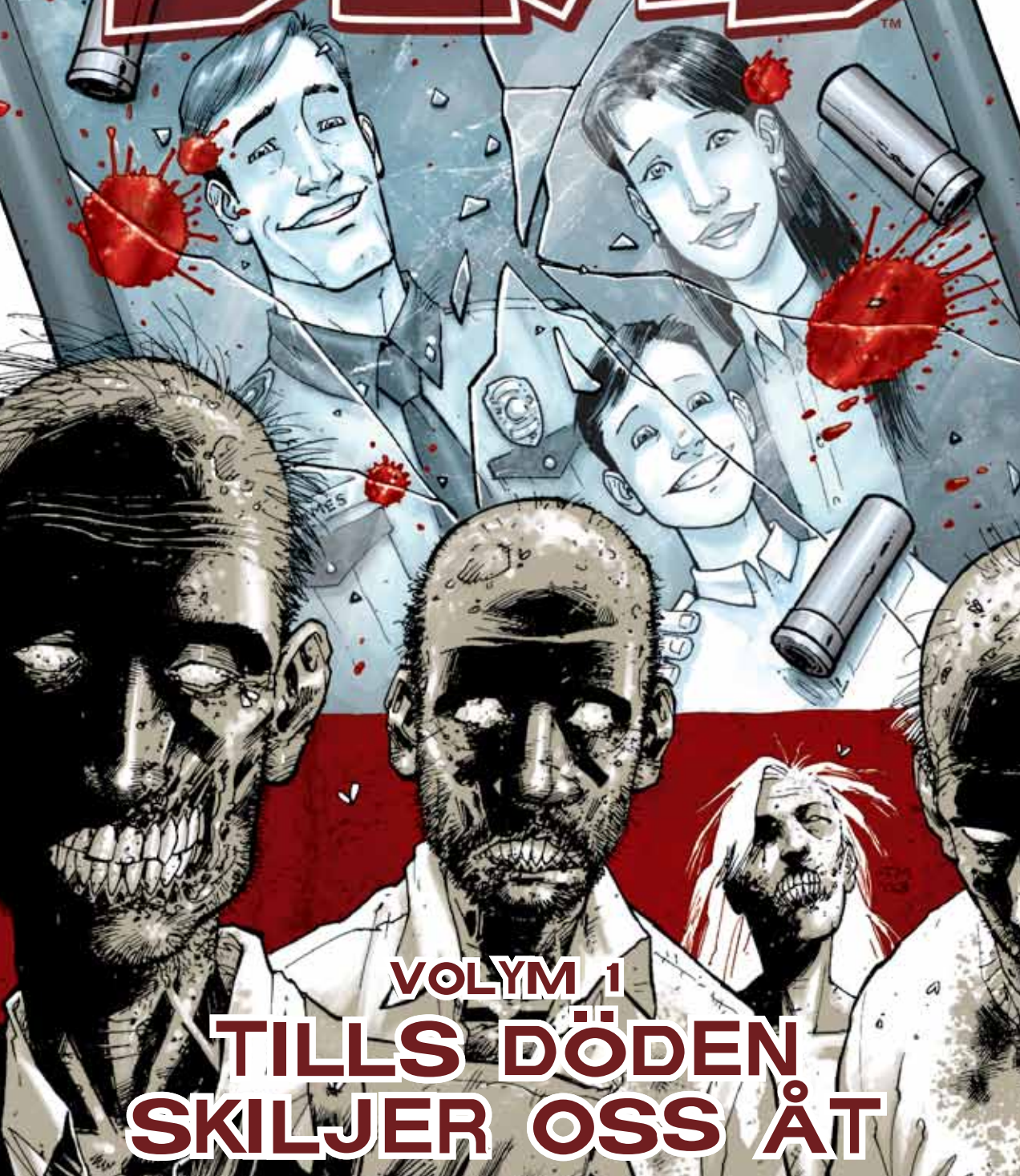

ROBERT KIRKMAN TONY MOORE

Svensk
version

THE WALKING DEAD

VOLYM 1
TILLS DÖDEN
SKILJER OSS ÅT

THE WALKING DEAD™

ROBERT KIRKMAN

SKAPARE OCH MANUSFÖRFATTARE

TONY MOORE

TECKNING, TUSCH, GRÅSKALA

CLIFF RATHBURN

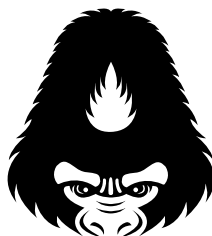
GRÅSKALA

SARA ÅRESTEDT

ÖVERSÄTTNING

JOHAN KIMRIN & JIMMY WALLIN

SVENSK TEXTNING & RETUSCH

THE WALKING DEAD: TILLS DÖDEN SKILJER OSS ÄR en bearbetning av THE WALKING DEAD: DAYS GONE BYE. Detta album innehåller material från Skybound (www.skybound.com) vars titlar i USA publiceras av Image Comics (www.imagecomics.com). Materialet publicerades först som tidningarna THE WALKING DEAD 1-6.

© och ™ 2004-2011 Robert Kirkman. Alla rättigheter reserverade. Innehållet får ej kopieras i någon form utan skriftligt tillstånd från Image Comics, Inc.

Tryckt på Ljungbergs Tryckeri i Sverige 2011. 3:e upplagan.

Tryckt på Munken Pure från Arctic Paper, Sverige.

ISBN: 978-91-979592-0-9. ISSN: 2000-9291.

Ansvarig utgivare: Jonas Anderson.

Utgiven av Apart Förlag AB.

www.apartforlag.se

UR FÖRORDET

Jag har aldrig gillat zombiefilmer som är splatterfester, sprängfyllda med *gore* och våld och med löjeväckande figurer och en massa glimten i ögat. Bra zombiefilmer visar hur körda vi är, de får oss att ifrågasätta vår roll i samhället... och vårt samhälles roll i världen. Bra zombiefilmer innehåller *gore* och våld och alla de andra coola grejerna också... men aldrig utan en tankeväckande och samhällskritisk underton.

I *The Walking Dead* vill jag utforska hur människor hanterar extrema situationer och hur de här händelserna får dem att **förändras**. Jag ser på det här långsiktigt. Ni ska få bevittna hur Rick förändras och mognar – så pass mycket att när ni ser tillbaka på det här albumet så kommer ni inte ens att känna igen honom. Jag hoppas att ni ser fram emot ett vindlande och omfattande verk, för det är vad det här är tänkt att bli.

Allt i den här serien är ett försök att visa händelsers naturliga utveckling, sådant som jag föreställer mig skulle uppstå i situationer som de här. Och det är personerna som driver detta framåt. Hur dessa personer tar sig till ett ställe är långt mycket viktigare än att de tar sig dit. Jag hoppas ge er speglingar av era vänner, era grannar, era familjer och er själva; och i det här verket visa hur man reagerar på dessa extrema situationer.

För mig är slutet alltid det sämsta med en zombiefilm. Jag vill alltid veta vad som händer sen. Till och med när alla dör på slutet... så vill jag bara att det ska fortsätta.

I de flesta fall känns det som att zombiefilmer bara visar en liten bit ur någons liv, fram tills vem som nu styr över filmen blir uttråkad. Vi får lära känna personen, så blir det ett äventyr och så **BOOM** – så fort det börjar bli riktigt intressant... börjar de där irriterande eftertexterna rulla.

Tanken bakom *The Walking Dead* är att stanna hos personen, i det här fallet Rick Grimes, så länge det överhuvudtaget är möjligt. Jag vill att *The Walking Dead* ska vara en krönika över Ricks liv. Vi ska **aldrig** behöva undra vad som hände med Rick sen, för vi kommer att få se det. *The Walking Dead* ska bli zombiefilmen som aldrig slutar. Eller... inte på väldigt länge i alla fall.

Robert Kirkman, 2004

»FLÄMT!«

UNGGFF.

OUFF!

HALLÅ
DÄR...

HEJSAN,
TJEJEN. HAR
DE LÄMNAT DIG
HÄR ALLEDES
ENSAM?

JAG SKULLE BEHÖVA
DIN HJÄLP... OM DU KAN
TÄNKA DIG DET. JAG FÖR-
SÖKER NÄMLIGEN TA MIG
TILL ATLANTA, FÖR ATT
TRÄFFA MIN FRU
OCH SON.

HAR
DU VARIT
I ATLANTA?
DET ÄR INTE
SÅ LÅNGT DIT,
FAKTIKST...

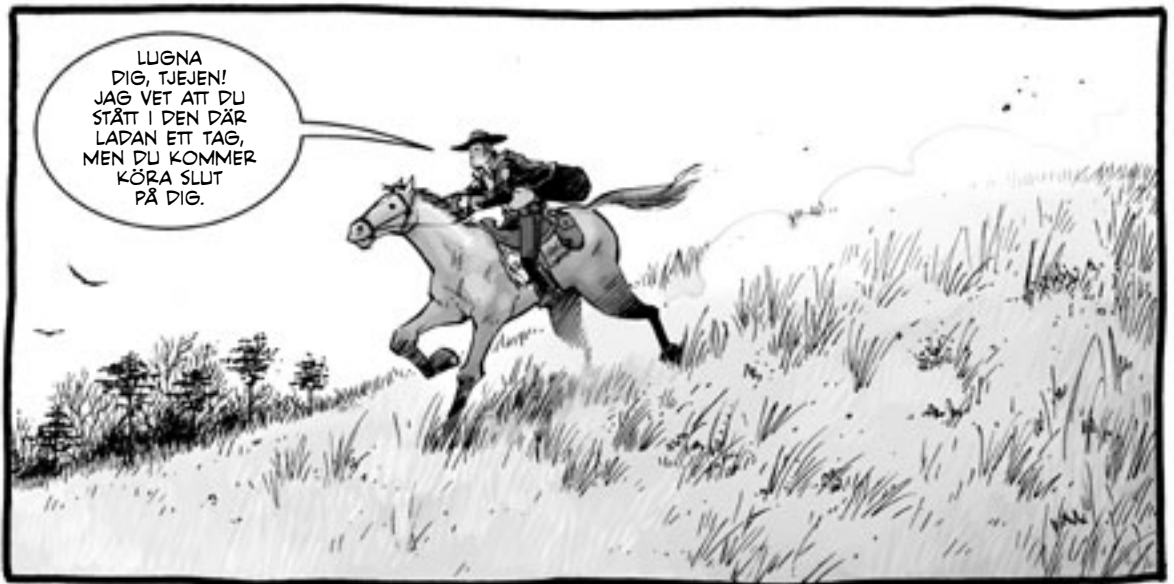
HAR
DU NÅGOT
EMOT ATT JAG
TAR DEN HÄR?
JAG TROR ATT
DEN KAN
KOMMA TILL
NYTTA...

REDO,
TJEJEN?

DÅ
KÖR
VI!

NÄ... DET ÄR INGEN DUM IDE. ATT PRATA LITE OM DE BÄSTA STUNDERNA I MITT LIV KOMMER SÄKERT ATT FÅ MIG ATT TÄNKA PÅ ANNAT ÄN ALL SKIT JAG SETT SENASTE TIDEN...

JAG HADE PRECIS KOMMIT TILL JOBBET DEN MORGONEN. JAG SATT PÅ STATIONEN OCH DRACK DAGENS ANDRA KOPP KAFFE. GILROY BERÄTTADE OM FYLLOT SOM DE PLOCKAT IN UNDER NATTEN...

DET VAR MIN FRU LORI. HENNES VATTEN HADE GÅTT TIO MINUTER EFTER ATT JAG ÄKT HEMIFRÅN. JAG SLET ÅT MIG MIN JACKA OCH RUSADE IVÄG FÖR ATT HÄMTA HENNE - FICK GILROY ATT RINGA DOKTOR STEVENS SÅ ATT HAN KUNDE MÖTA OSS PÅ SJUKHUSET.

... DÅ RINGDE DET.

JAG FICK HENNE TILL SJUKHUSET UTAN PROBLEM, EN AV DE FÅ GÅNGER JAG FICK ANVÄNDNING AV SIRENEN PÅ MIN BIL... VI BODDE I EN LITEN STAD.

JAG HÖLL HENNE I HANDEN HELA TIDEN. DET BLEV EN DEL KOMPLIKATIONER... DE VAR TVUNGNA ATT GÖRA KEJSARSNIIT. JAG VAR JÄTTEOROLIG... MEN ALLT GICK BRA.

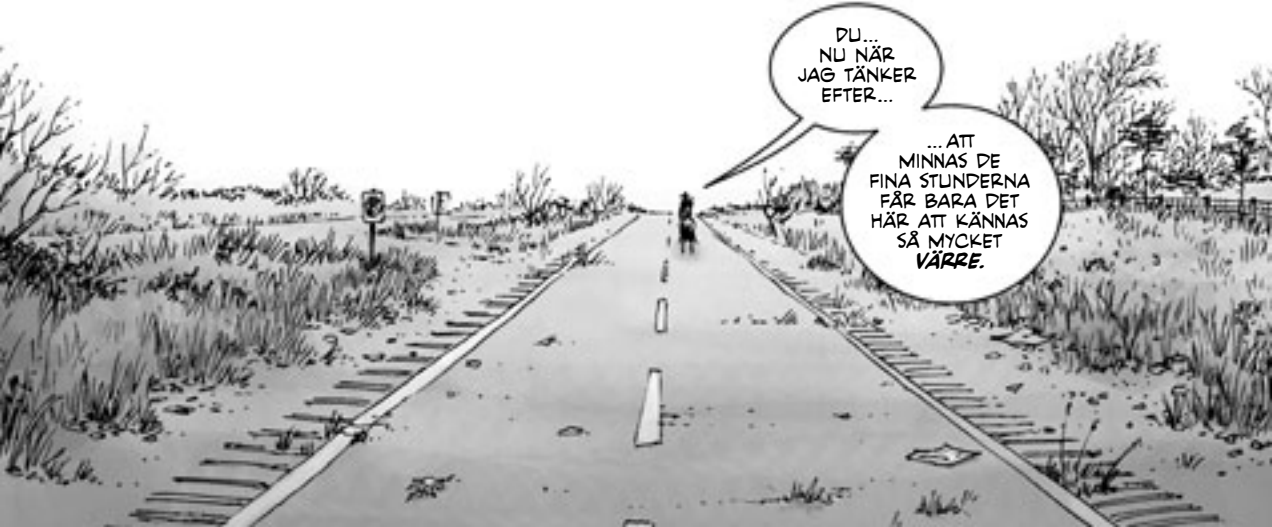
FÖRSTA GÅNGEN JAG SÅG LILLE CARL...

SÅ...

...

DU... NU NÄR JAG TÄNKER EFTER...

... ATT MINNAS DE FINA STUNDERNA FÅR BARA DET HÄR ATT KÄNNAS SÅ MYCKET VÄRRE.

JAHA,
DÅ VAR VI
FRAMME...

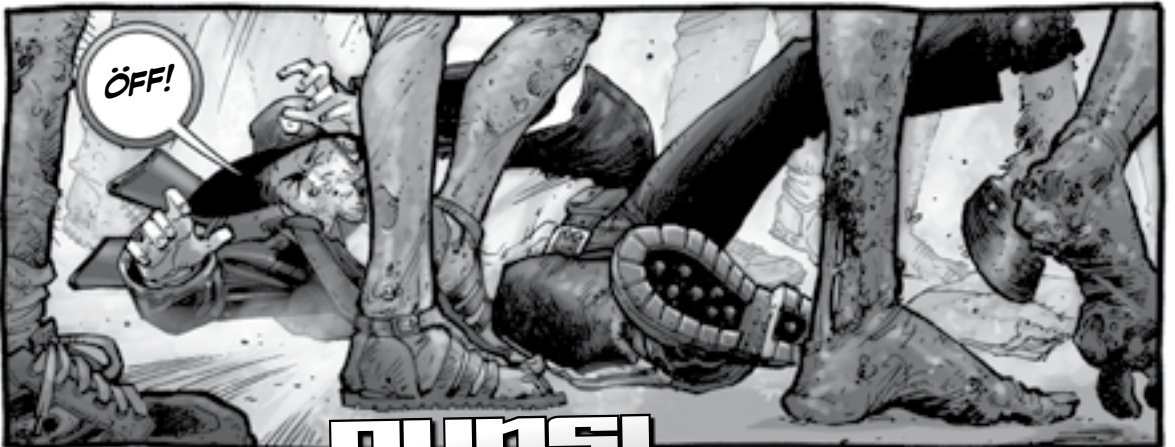
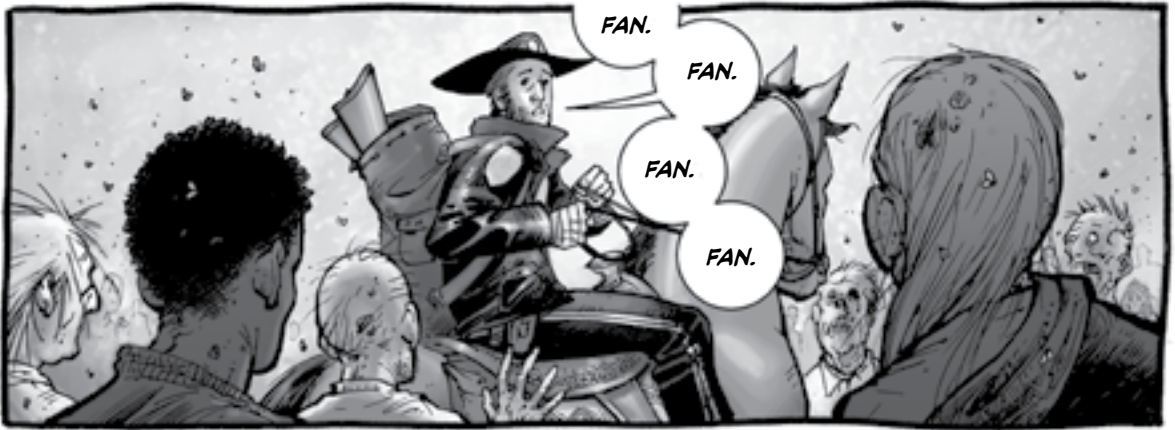

RRÖÖH...

FAN.

DUNG!

